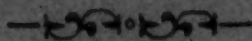

સ્ત્રી મનોરંજક ગરબાવળી.

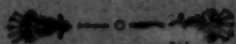
રણછોડજીનાં ગરબા સાથે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મહાદેવ રામચંદ્ર જગજીવે બુકસેલર.

ત્રણ હરવાકા—અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

ધી જોશી પ્રિન્ટિંગ વર્કસ.

સંવત ૧૯૧૨

સન ૧૯૦૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૬૩૧

૬-૧૨

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી, કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૩૧

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રત્ની મનીરંજક ગરબાવળી

વિષય ૬-૪

ડાકોરના રણધોડજ મહારાજનો ગરબો.

અલખેલીરે આંગે મતા, જ્ઞેવાને જઞજો જો રામ.

છેગાળા છપીલા છેલ, રણધોડ રંગીલા:

કરી બોડાણાપર મેહેર, હો મોરલીવાળા.

૨૦.

અકળ કળા અલખેલા તારી, પાર ન પામે શેરે;

રેદ વીસારી વીરમે પામ્યા, સમજાઓ નહીં બેથ

રણધોડ. ૧

મહા મેટમ મહારાજ તારી, મુખથી કેન કહેવાયરે;

સમુદ્રમાંથી ચાંચ બરે જોમ, પક્ષીની તરૂપા જાય.

રણધોડ. ૨

મંદગતી મહારાજ મારી, મલીન માફ મનરે;

સરણે રાખો સામળીઆ, મને જાણી તમારો જનન.

રણધોડ. ૩

દારકાના વાશી રાય, રણધોડ તમારે નાગરે;

પ્રભુ દયા ગુજરાત હિપર કરી, આઘ્યા ડાકોર ગામ.

રણધોડ. ૪

બોડાણાની બકિત બાવી, બુદ્ધરજ બલી તમનેરે;

અદબકદળીઆ ધરણીધર, દુલભ હો આગમ નીગમ.

રણધોડ. ૫

ધન બોડાણા ધીરજ તારી, ધન ધન તારી માતરે;

ખાતળયો પોતાના કીધા, હેતે લીધા હાથ.

રણધોડ. ૬

સીતેર વરશે શેવા કરીને સામળીયો સમજાવ્યરે;

ડાકોરથી તો દવારકાં માંહે, વરસે બે ત્રણ ફેરી ખાવા

રણધોડ. ૭

કરમાં તુજાથી વાવીરે. જઞ અતુરજુનને ચડાવીરે;

પ્રભુજી તો પ્રસન થયાને લીલમાં દયા આવી.

રણધોડ. ૮

અલખેસો બોલ્યા જોમ, મુખથી બોડાણાની સાથને;

જોદાંતે આવીને કહ્યું, તે કાઈ ન જાણે વાત.

રણધોડ. ૯

ધણા દિવસ તેં મારે કાજે, મોટું કષ્ટ કીધુરે;

વધુ તારૂં વધ થયું, તે જોપ માફ મન બીધુ.

રણધોડ. ૧૦

તે માટે હું તારી સાથે, આવું તારે અમરે;

તારે ચરણે નથી ચલાવું, તે માટે જવું ધામ.

રણધોડ. ૧૧

કહ્યું મારું આની કાલે, જા તું ડકાર ગામરે;
 વેહેલ લાવ તું વાત ન કુરે, મનમાં રાખી હામરે. રણુછોડ. ૧૨
 જોડાજો કહે આપજી, હું વેહેલ ક્યાંથી લાવુરે;
 મારે વેરતો નથી મહારાજ, કેમ કરીને આવું. રણુછોડ. ૧૩
 મોહનજી કહે માગી લાવો, જીવી તેવી વેહેલરે;
 જાત જોવાનું કામ નથી જે જોડી બાવે બેલ રણુછોડ. ૧૪
 જોડાજીને વચનજ આપી, વિદાય કીધો વળતીરે;
 વનમાંથી કહે તારે મારે, વાત આવી છે મળતી. રણુછોડ. ૧૫
 વહ કહીને વીડલજીને, ચાલુ પડ્યો કંજોડીરે;
 લક્ષ્મણ મારી લટકળા, તમે રાખજો શ્રી રણુછોડ રણુછોડ. ૧૬
 અતી આતુરતા અંગમાં, ને આજો ડકેર ગામરે;
 પાડોશીને પેરે કહી, મારે તમ સરખુ છે કામ રણુછોડ. ૧૭
 ઉપકાર માનું તમ તણે, જો, આપો બળદને વેહેલરે;
 જાવું દવારકાં છેલે ફેરે, તીકમજીની ટેલ. રણુછોડ. ૧૮
 પુરવાશી પાડોશી કહે બાધ, જીવી તેવી મજારી;
 જેમ તેમ કરીને જોડી બાઈ, લાગ્ય તર ફરશે રણુછોડ. ૧૯
 જોવું સાંભળી ઉઠ્યો પેતે, વાહ કહી વેહેલ જોડીરે;
 વેલા કરતાં વનમાંથીનો, મંદીર પાછળ છોડી. રણુછોડ. ૨૦
 ગુગળી સહિસ હસવા લાગ્યા કહિતક સરખી વાતરે;
 જોડાજો નો આજો આજ્યા, લેઇ જવને નાથ. રણુછોડ. ૨૧
 વેહેલને જે બળદ જોતાં, હસે છે મુખ મેડરે;
 અરે જાહ જુલજમાં ના મજે, આવી બીજી જોડ રણુછોડ. ૨૨
 જોડાજો કહે હસો બાઈજો, હસવા સંખી વાતરે;
 કંઈરે છંછા દોષ ના જણે ફેબુ થશે પ્રખ્યાત. રણુછોડ. ૨૩
 સદ્યા થકને સૈન દાવ્યું, રણુછોડજીને રંગબેરે;
 અધી મતે ઉઠ્યા પોતે પ્રિતમે કરી પંર. રણુછોડ. ૨૪
 તાળાં તેડ્યા જુગળ બાળી, આજ્યા મંદીર ખાહારે;
 જોડાજીની પસે આવી, જેમે કર્યા મોકાર. રણુછોડ. ૨૫
 જામ જામ તું જડપટ કરીને, વીડલ કહે વેહેલ જોડરે;

- બોડણો અમકીને જાણો. દીકા શ્રી રણુજીડ. ૨૬
 ગદ ગદ કહે મળગમતુ બોલે, થર થર ધુજે અંગરે;
 જે તીલક હવે શી ગત થાશે, તમે રાખજો રંગ. રણુજીડ. ૨૭
 બળદ તો બેસે ને હોં. ચાલે નહીં લગારે;
 પ્રતપમે તો પકડશે મૂત. મારસે બહુ માર. રણુજીડ. ૨૮
 જગજન જમ તેમ તેમ કરતું. ઝાંપા સુધી કહાડરે.
 લાંઘીસ હુ પછી હેત કરીને, માનીશ તરો પડ. રણુજીડ. ૨૯
 જોગ તેમ કરતાં ઝાંપા સુધી, પાછલી રાતે પોહોચ્યારે;
 રશ પરોણો પોતે લીધો, બોડણો મોકે સુતા. રણુજીડ. ૩૦
 વેગે વહેલ હોડાડી પોતે, અંગ્રીક્ષથી અલખેતરે;
 હિમરેકને ડાકોની વચ્ચે, આણીને તે મેલે. રણુજીડ. ૩૧
 બોડણાને કેહે જગજન. જાણી જોને વટરે;
 પ્રાતઃ થયો ઉઠ આજમ મેહેથી, જો આંખો કાંઈ ધાટ રણુજીડ. ૩૨
 અંખ હવાડી 'લિયું' જોયું; બોડણે તેલીવારે;
 સામળીયા સીમાડો મારા ગામ તરો ગીરધાર. રણુજીડ. ૩૩
 અલખેયો ઉતરીયા હોં, લીંમ તણે લટકાજોરે;
 નિસરામ કીધો વાલાજીએ. થંબીને થાક ટાળ્યો. રણુજીડ. ૩૪
 લીંબડાનુ લટકાળા તમે, એક ડળ કોધું મીઠુરે;
 કર અડકાડી કડાસ દાહાડી, તે સવ્યે નજર દીઠું. રણુજીડ. ૩૫
 પાતજીએ ત્યાં પગલાં પડ્યાં, પોતાનાં સાક્ષાતરે;
 અવાળી એમાંથી તેની. સરવે જાણે વત. રણુજીડ. ૩૬
 એમ કહી અલખેયો આંખા, દડગડ ડાકોર ગામરે;
 બોડણા પ્રતે એમજ બોલ્યા, અને રહેવાને કર હમ. રણુજીડ. ૩૭
 જીજીવર કહે ધામ તજયું મેં, તે સહકેએ જાણ્યુરે.
 મંદીરમાં મુજને નહીં રેજે, બ્યારે વાશે વાહજું. રણુજીડ. ૩૮
 ધસમમ કરતા ધધ આવશે, યુગળી ધરવળરે;
 સામળીયો કહે મુજને સંતાડી, તુ કાલી બેસતે માળ. રણુજીડ. ૩૯
 જોમતીમાં જોતીલક મેકા, વાંચમાં વનમજારે;

ગાળો દેતા શુભળા આઠ્યા યોડે દીવસે ચાલી	રજુછોડ. ૪૦
મોડાણાને ખાંધી લાવો શુભળી એમ બોલ્યારે;	
મોડાણો મોરસ થઇ મળ્યા, ગયા સહુના પેદલા	રજુછોડ. ૪૧
આવતામાં આંખ ચલાવી, શુભળીએ વીક્ષણરે	
ચોર તું કેમ ચોરી લાઠ્યો, ભુદરજી ભુપાળ	રજુછોડ. ૪૨
ગેલ મોલ કહી બરછી મારી, મુરહાગત તે પડ્યારે;	
અગીકાર કરી અલમેલો, દહજો દાસે ખોડા	રજુછોડ. ૪૩
ગોમતીમાં રૂધીર થયું, તે જાહેર શુભ મોઝારે;	
એ એધાજો અલમેલાજી, સોધી કાડ્યા તીર બહાર	રજુછોડ. ૪૪
એ વચને ત્યાં બળવત બોલ્યા, હું હવે નહીં ત્યાં આવુરે.	
શુભ બરાબર સોનું લઇને, કરો તમે મન જાઠ્યું	રજુછોડ. ૪૫
લાલચમાં લપટાયા સરવે, લોભમાં લેવાયારે;	
સરકાર સરવે પચ મળાને, તાંસ તારે લાઠ્યા.	રજુછોડ. ૪૬
સામાસામી લખ્યું લઇને, મોડાણો એગ બોલ્યારે;	
એઠાંતે અલમેલા સાથ; પ્રીતે પડ્યો બોલ્યો.	રજુછોડ. ૪૭
મહારાજ શુભ પાસ નથી, વાલ ફેરી વીંદારે;	
સોનું જોઇએ લાગ બરાબર ચીતમાં ચીંતા પેઠી	રજુછોડ. ૪૮
ગોવિંદજી કહે લેર જઈને, ગંગાબાઈને પ્રભારે;	
સવા વાલની વળી છે, લાવો ક્યાં તમે ધુલો	રજુછોડ. ૪૯
જા આવીને ગંગાબાઈને, વાત કહી વિસ્તારીરે;	
વાળી લઇ વનમળી તેડે ગોવીંદની ગત્ય ન્યારી	રજુછોડ. ૫૦
નરત લઇને તારે આઠ્યા, વાળી રાખી પાસરે;	
લગ્ન રાખને લટકાયા, હું ચરખા કમળની દાસ.	રજુછોડ. ૫૧
વડના ડોળે તાંસ બાંધ્યાં, તાકમજીને તેલ્યારે;	
વાળી નતેમી વાલમ કર્યા, પછે જોજો સહિદા બોલ્યા	રજુછોડ. ૫૨
લાંખા લઇને જગજગનને શુભળી ગંભીરે;	
દાખા તુલમાં કપડ ભર્યું છે, ગાંઝેરી રહેછે	રજુછોડ. ૫૩
બાળપણે તે માંખે માર્યો મથુરા નગરી માંખે;	

આજ લગી આપને અચાન્યા, હવે જાણ્યો કયાંય	રજુછોડ ૫૪
પ્રભુ કહે પાછા ફરો. જાઓ દવારમાં મોઝારે	રજુછોડ ૫૫
સ્વરૂપ માફ સેવત્રીમાં છે, તે કહાડજો બહાર	રજુછોડ ૫૬
નીરાધ ચમ નીસાસો મુકો, ગુગળી લેર પધાર્યા, સંવત્રીમાં જાણેને જોયું,	રજુછોડ ૫૭
પ્રભુ લાંબો પધાર્યા, સંવત્ર બારને બારમાં, પ્રભુ બકો કથી ન રાખીરે.	રજુછોડ ૫૮
દયા કરીને ડકારમાં આંખ્યા, તે સરવે પૂરે સાખી	રજુછોડ ૫૯
વરસ પાંચસે અગતોત્ર સુખી, અલખેત્ર એમ કીધુરે;	રજુછોડ ૬૦
લાં લગી તો ગોમતી તીરે, સહને દરસન દીધું	રજુછોડ ૬૧
અમેસંગ એક રાજ આંખ્યા, મારવાડથી મોટોરે:	રજુછોડ ૬૨
પીતાજીયુ પરપંચજ કીધો, મનમાં મેલ છે જોરો	રજુછોડ ૬૩
લેણે મન માન્યું મોહનજનું, મંદીર તો આદરવુરે;	રજુછોડ ૬૪
જગજીવનને જોગ મેળવ્યા, પરમેશ્વરનું કરવું,	રજુછોડ ૬૫
મારજ કીધું જાણી વજર, રતનસોંગને તેડેર;	રજુછોડ ૬૬
મોહનજનું મંદીર મોટું, કરવુ દીસ થોડે	રજુછોડ ૬૭
મંદીર કરીને માહારાજન, પધગાંધ્યા લાંબી પ્રીતેર;	રજુછોડ ૬૮
સંવત્ર સતર એકાદશીમાં, રંગલો રંગ રીતે	રજુછોડ ૬૯
માણેકશરીએ મેળા કીધો, મોહનને મન ભાવેર;	રજુછોડ ૭૦
વધજીવ વાજીવ લેધ, સરવે સમાજે આવે	રજુછોડ ૭૧
મોટુ માહાતમ જાણીને, જન સરવે દરસાજે આવેર;	રજુછોડ ૭૨
લં સામગરી શચગાર સાગ, સામળીયાને લાવે	રજુછોડ ૭૩
મેળો મહાભારત થયો, તે મંદીરમાં ન માયરે;	રજુછોડ ૭૪
જગજીવનને જોવાને તો જન ધણા લ જાય	રજુછોડ ૭૫
ત્યારે માહાનજે મનમુખો કીધો, મંદીર મોટુ કીજેર;	રજુછોડ ૭૬
હવે આપને તમો બેસીને, દરસન સહને દીજે.	રજુછોડ ૭૭
ત્રાંબેકરને તરત કહ્યું, તે કાણું ન લાગી વારરે;	રજુછોડ ૭૮
ડામર મધને દોહી આંખ્યા, પુતાતો રહેતાર	રજુછોડ ૭૯
આવીને અલખેશા ફેર, આરંભ્યુ મંદીરરે;	રજુછોડ ૮૦

સલાટ સારા શોધી કહે છે, વેગે કરતો પીર	૨૭૫૭૩ ૬૮
કામ કરતાં કસર ન કરે, પધસો પુરો ખાકું	૨૭૫૭૩ ૬૯
ધન્યો ધરણીધરનું સરવે, રયામ મુરતક ગાકું	૨૭૫૭૩ ૭૦
ખાયામાં તે પથર પુરયા, સીમું ઢોળ્યું સારરે;	૨૭૫૭૩ ૭૧
મોહનજીનું મંદીર કીધું, શોભાનો નહીં પાર	૨૭૫૭૩ ૭૨
મોહારાજનું મંદીર થયું, ત્રીજો વરસે તમયારરે;	૨૭૫૭૩ ૭૩
પ્રભુજીને પધરાવા તણો; કીધો છે નીરધાર	૨૭૫૭૩ ૭૪
સરવ મળીને સામળીયાની, ખમ્મે આન્યા પ્રીતરે;	૨૭૫૭૩ ૭૫
મહુરત જોવા મોટા જોશી, તેડાવ્યા રંગ રીને	૨૭૫૭૩ ૭૬
મહુરત જોઈને જોશી કહે છે, મંદીરમાં પધારાગરે;	૨૭૫૭૩ ૭૭
મોટું મહુરત આજ દહાડો, ધરી ન આવે આવો	૨૭૫૭૩ ૭૮
અલખેશજીને કિચકે પથ, ખસે નહીં તત્ર માતરે.	૨૭૫૭૩ ૭૯
વીચારી સહુ તિરમે પામ્યા, મળીયાં સહુનાં ગાત	૨૭૫૭૩ ૮૦
સુ યાશે સામળીયા મોટું મંદીર મીઆ માસરે.	૨૭૫૭૩ ૮૧
તાંબેકર કહે ટેક નાખતો, લગન મરી જશે	૨૭૫૭૩ ૮૨
પન્ય કાન પડ પે કીવો, પાતળીયા પધરાવ્યરે.	૨૭૫૭૩ ૮૩
તોયે પથ મોહન ન માને, મોટે મંદીર જવા	૨૭૫૭૩ ૮૪
ચાંજ પડીને સહુ કાંધ માંક્યા, કાંધ ન સુજો વાતરે.	૨૭૫૭૩ ૮૫
અલખેશજીને જોમ ગમ્યું નહીં, રંધા પડીયા દામ	૨૭૫૭૩ ૮૬
પ્રભુજી પેરયો પુરવાશી, કોઈ જોલ્યો આવી વાત;	૨૭૫૭૩ ૮૭
જુગજીવનને જોઈએ બધાં, જોડણીની જાત	૨૭૫૭૩ ૮૮
તેના કુળમાં કોઈ હોય તો, અલખેશજી હોરે;	૨૭૫૭૩ ૮૯
જોળ કરીને ખચર ગંગાવો, તો ત્રીકમજી તડો	૨૭૫૭૩ ૯૦
શોધ કરીને શોધી કહાડ્યો, કુળ મધિના કાધરે.	૨૭૫૭૩ ૯૧
જોતામાં જુગજીવન રૂં, મન રજુ છે મોહી	૨૭૫૭૩ ૯૨
અલખેશજીને અંજે અટક્યા સંજે સમજો સાથરે;	૨૭૫૭૩ ૯૩
અંતીકાથી હાથા અલખેશો, તે કોઈના જાણે વાત	૨૭૫૭૩ ૯૪
પાતળીયા લાધને, મોટે મંદીર આલ્યારે;	૨૭૫૭૩ ૯૫

સીંધાસન ઉપર રામળીઓ, હરજી હેતે આઠવા ૨૫૫૭૩ ૮૨
 સવતે અહાર અહાવીશે, પ્રીત કરી પધારવારે;
 સહુને સુંખ આપ્યું આમળીએ, અગે રંગ વધારવા ૨૫૫૭૩ ૮૩
 બોડાણુ નું થઈ જણાવા, વંશ બોડાઠવા વહાલેરે;
 ત્રાંબેકર તેને તેડીને, સરપાન સારા આથે ૨૫૫૭૩ ૮૪
 ડાકાર કીધું દવારકાં, તે ત્રીકમજી તાકાનેરે;
 લવ લવ મારી લેખે લખજે, તમે પિતા હુ બાગ ૨૫૫૭૩ ૮૫
 મીંધાસણની શોભા સારી, આરસનું માંહી કામરે,
 મધ્યે મોહન તમે બીરાજે, જોવા સરખુ ધામ ૨૫૫૭૩ ૮૬
 ચરણ કમળનું ચીતાવણ કરતાં, ચીતા ચીતા બોલાયરે;
 નેપુરું જાંઝર ધુધરીઓ, અલખેલા લેવુ બસાય ૨૫૫૭૩ ૮૭
 પીતાગર પીજી છે તેની, કસળની છે દોરરે;
 જડીત કંદોરો જોડે શોભે, ધુધરીનો ધમધાર ૨૫૫૭૩ ૮૮
 કસળી વાધો કનક સરીજો, પટ્ટો પીળો શોભેરે;
 લેહર કસળની છેડ ઉપર, અલખેલાને જોપે ૨૫૫૭૩ ૮૯
 ચારે હાથે ચતુરશુજને, કડાં ચુનીઓ વાળારે;
 સાંકળી અગે સારી શોભે, બાળુબધ નખરાળાં ૨૫૫૭૩ ૯૦
 આંગળીએ અચુટી હજવાળાં પેદ અને વીંટીરે;
 પુંચી સાંકળાં પાતળીઆને, મુખમાં મોરલી મીઠી ૨૫૫૭૩ ૯૧
 મોટી માળા તથા તેવડી, અલખેલાને જોપેરે;
 મોહનમાળા મોટી માંહે, ચરણે જમને જોપે ૨૫૫૭૩ ૯૨
 સોનાની સાંકળીઓ દોરો, હુગ હુગીઓ માંહી જળકેરે ૨૫૫૭૩ ૯૩
 સંખ ગદ્ય પદ્યને ચકર, ચારે હાથે ચળકે ૨૫૫૭૩ ૯૪
 ગળેબધ ગળમા સોહીએ, કાને કુંડળ મોલીરે;
 જાંઝરનું તીલક જડુવરને, અખંડ જોત ઉદોતી ૨૫૫૭૩ ૯૫
 મુમટ મનોહર માહારાજનો, જુમમાં ન મળે જોડરે.
 મધ્યે ચુનીઓ ચળકે ઝાઝી કસળીનો તોડો ૨૫૫૭૩ ૯૬
 અદ્ભુત રૂપ અલંકારમાં ન આવે, એક રસના શું બાપુરે;

આપાર તેના પાર નથી, હું કેમ કરી ઝાંખું	રણુછોડ ૯૬
જેને જેવો જેઈએ તેને, તેવો અલખલેરે,	
મયાય તેમ ગુણ એના માંજે, રખે મુળગો મેલો	રણુછોડ ૯૭
ધન ખોડણા ધીરજ તારી, બગવતને તે બાંધ્યારે,	
જેમી મુનીને જે છે દુર્લભ તે પ્રભુ તુજને બાંધયો	રણુછોડ ૯૮
કસરામાં ઠીક નીકળયો, પ્રગણામાં પ્રીતરે;	
દુનીયામાં તે કંડો કીધો, કોકોમાં રહે રંગ રીતે	રણુછોડ ૯૯
ચાર ગુમમાં જણ્ય થયો તુ, ખોડણો બલીહારીરે;	
તન મન ધન તે ત્રીકમ ઉપર, સરવે નાંખ્યુ વારી	રણુછોડ ૧૦૦
અલખેલાને અરજ અમારી, એકાંતે તમે કહેજેરે	
અવગુણનોતો આંક નથી, તમે સામળીયાજી સેહેજે	રણુછોડ ૧૦૧
ને મોહન મનમાં જણો તો, ગુમમાં ન મજે જોરેરે,	
ત્રાહ ત્રાહ શરણાગત રાખો, રંગીલા રણુછોડ	રણુછોડ ૧૦૨
જેને અવગુણ જાણો તે પ્રભુ, મુજમાં બરયા બરપુરે,	
આજ કરો તો ઉડી જાવું, જેમ આકડતું વુર	રણુછોડ ૧૦૩
સામળીયા તમે સાચુ જુઓ, રનેહ ધરી સામરે,	
મન ફરવો મોહન માઈ, સેને આંખે ઠામ	રણુછોડ ૧૦૪
અરણ્ય કમળમાં ચીતકું માઈ, તાણીને તમે ગણોરે-	
ધણી થઈ ગીરધારી મુજને, તરંગાડી ના નાંખો	રણુછોડ ૧૦૫
એક દરજેડી અરણ્ય લાગુ સો સો કર સલામરે,	
રણુછોડને તમે રાખ્યા રસીયા, ખાના જનત ગુલામ	રણુછોડ ૧૦૬
રામ રણુછોડનો ગરબો, જે પ્રાપ્ત ગારો પુરણ પ્રીતેરે,	
તે ઉપર રીજે રંગીલો, રસજસ થઈ રંગ રીતે	રણુછોડ ૧૦૭
સહ મળીને સાંભળજે બાઈ, કહ્યું વારંવાર	
જુદયું ચુદયુ માઈ કરજે કરતા છે કીરતાર	રણુછોડ ૧૦૮
સંવત અંદાર અગનોતરે અઠગ આસો માસરે;	
કૃષ્ણ પક્ષને સ્વીચારે, ગુણ ગાય છે રણુછોડદાસ	રણુછોડ ૧૦૯

શ્રી અંબાજીના મહિના.

દારતક માસે કરણા કરે મુજ માતરે	મા અંબાજી.
અલખેલી અંબા સાંભળ માદી વાતરે	મા અંબાજી. ૧
વાત સાંભળીને સમઝ શ્રી હરી નાથરે	મા અંબાજી.
તારા દરશનની મને મોટી અંબા આશરે	મા અંબાજી. ૨
ગાગશર માસે મન મળવા અકબીયરે	મા અંબાજી.
વારી ઈચ્છા કરતાં અંબા દિન વહિ જાયરે	મા અંબાજી.
દીન વહિ જાયને આશા મુજને મોટીરે	મા અંબાજી.
તારા રંગમંડપમાં હું નવ આતી લોટીરે	મા અંબાજી. ૪
પોસ માસે મુજને મળવા સોસરે	મા અંબાજી.
મુજ રાંક ઉપર શો ધરવો રોશરે	મા અંબાજી. ૫
રોશ ન ધરીએ તમેછો દેવી દયાળરે	મા અંબાજી.
જેનુ નામ ધરાવે સેવક જન પ્રતિપાળરે	મા અંબાજી. ૬
મહા મહિને કાંને વરત સાંભળ્યાં તમ. રાંરે	મા અંબાજી.
મા શું જુઓછો કુડાં કરગ અમારાંરે	મા અંબાજી. ૭
કુડાં કરમની કરણી છે મધ્યાનરે	મા અંબાજી.
તારા દરશનનું મને મોટું અંબા ધ્યાનરે	મા અંબાજી. ૮
દ્રાગધુ માસે હરી હરી ઉક્તે અંગરે	મા અંબાજી.
રંગ બરયાં મનડાં ન કરશો બંગરે	મા અંબાજી. ૯
બંગ ન કરશો તનકુ અગાડ તણખેરે	મા અંબાજી.
ચીત અમાડ ચરમે આવી અટપરે	મા અંબાજી. ૧૦
ચપ્પતર મહિને ચિ તા મુજને જાણીરે	મા અંબાજી.
જન્મ ધરી નવ નીરખ્યાં અંબા માજીરે	મા અંબાજી. ૧૧
નવ નિરખ્યાં મેં અંબા અકળ રવરૂપરે	મા અંબાજી.
વળતાં કપાંથી દેખીશ માતાં મુખરે	મા અંબાજી. ૧૨
વૈશાખ મહિને વરસ જન્ય દેહ નાહીરે	મા અંબાજી.
મા હવે વળતી વેળા ગહી છે માહરે	મા અંબાજી. ૧૩
વેળા માહીને માથે માટું દુખરે	મા અંબાજી.

હું ક્યારે દેખીશ માતાં મુખરે	મા અ'બાહ. ૧૪
જેઠ માસે મુજને તેડો ઠેરે	મા અ'બાહ.
નાહ તેડો તો જીવણુ જાશે વેરે	મા અ'બાહ. ૧૫
વેઠ જાશે ને નિશ્ચા થાશે જન્મરે	મા અ'બાહ.
બાગ્ય નથી પણ ઓછાં અમાસં કરમરે	મા અ'બાહ. ૧૬
અસાહ માસે અટક ન ધરીએ મનરે	મા અ'બાહ.
તારા દરશન માટે તરસે માફં તનરે	મા અ'બાહ. ૧૭
તન તમસે ને દયા ન આવે મારારે	મા અ'બાહ.
મા દયાળી દીલથી શું મુકો કાઢીરે	મા અ'બાહ. ૧૮
જીવણુ માસે સંધ બનાય બહુ બારીરે	મા અ'બાહ.
મા જેને ઇછા હોય તે આવે તારે પારે	મા અ'બાહ. ૧૯
આ સંધ બનાવને ઇચ્છા થાયરે	મા અ'બાહ.
મા પાપી હોય તે નિશ્ચે પાવન થાયરે	મા અ'બાહ. ૨૦
બાદરવા માસે શીદને મન બમાવેરે	મા અ'બાહ.
તારા દુરલભ દરશન આગી તાપ સમાવેરે	મા અ'બાહ. ૨૧
તાપ સમાવેતે શીતમ કરો સાચરે	મા અ'બાહ.
શીત નમાવતી, પ્રાપ્તિયન પ્રલે માચરે	મા અ'બાહ. ૨૨
આસોમાસે અરજ સાંભળીને વેહેતરે	મા અ'બાહ.
મા આરાસુરમાં કરો આનંદની હેલોરે	મા અ'બાહ. ૨૩
હેલય કરીને પૂરો મનની આશરે	મા અ'બાહ.
મા શેવક જનને તેડો તમારી ખસરે	મા અ'બાહ. ૨૪
જારે માસ પુરણ કાધા માતરે	મા અ'બાહ.
મા ત્રિપંગપરી વિશ્વાસ ન કરશો ધાતરે	મા અ'બાહ. ૨૫
તેરમે ગદિનો મદા ઉત્તમ કેહેનાયરે	મા અ'બાહ.
મા હરિ પ્રતાપે પુરસાતમ સહ ગાયરે	મા અ'બાહ. ૨૬
પરસાતમ માસે સંધ બરમ બહુ બારીરે	મા અ'બાહ.
મા ચાયર ઉપર તરતી ચાસે આળીરિ	મા અ'બાહ. ૨૭
આરાસુરમાં નિત્રે અનંદ થાયરે	મા અ'બાહ.

કરજોડીને બાપો શેવક ગાયરે

ગા અંબાજી ૨૮

બહુચરાજીના મહીના.

મધ્યારે ચંત પાણું બાંધયું નમી બહુચર અસધુ;

મન માર જોએ જઈ બાધુ, શેવોને તમે શંખલપુરસણી

૧

વધજાએ વાવલીયા વાવા, માજીના ધડ તમે આંબા.

અંબાજી મોટી છે માયા.

શેવોને ૨

જોડેતો જુગતી છે સારી, હરી ચહા થકી ન્યારી

જોખ ઉપર જાણી બલીદારી.

શેવોને ૩

અસાડે મેષ ઘણા ગાજે છવ શીર બહુચરને છાને;

ચોવડીયાં નો અદ્ધુને વાળે

શેવોને ૪

આવજો સરેવડંમે વરસે, માજીને મજશો તો તરશો;

નીકર તમે અમડાતા મરશો.

શેવોને ૫

બાદરવો બલીપેરે બાજ્યો, શેવકને મનમુખે થાજ્યો;

મુડતાં બાવલડી સાગ્ને.

શેવોને ૬

આસોમસે આતી દીવળી, આંબાં છે અંબાને ઠાળી.

ગરમે રમે મોતી મહાઠાળી.

શેવોને ૭

કારતકે કાવલડી જોસે, ના આવે માજી તોસે;

તે જોતાં ત્રીમે વન ડોસે

શેવોને ૮

માગજરે માન સરોવર નાહે, ચાચર આતી મરખા તો નામે.

શેવકની મા કરજો સાહે.

શેવોને ૯

પોસે પ્રીત ધણી ધારી, પાંચ લીધા ઉગારી.

કરજવ સરમે ગયા હારી.

શેવોને ૧૦

માહે તો મને નથી ગમતું, મન માર રહે છે જમતું.

મન માર માજીમાં રમતું,

શેવોને ૧૧

કાગજો ફરતી હોળી, પેહેરયાં મામે ચરયાં ને ચેરી.

કેસર બહાંટયાં છે ઘોળી

શેવોને ૧૩

બારે માસ પુરજ કીધા, દહીતને દંડ મલા દીધા,

દેખો ઉગારી લીધારે.

શેવોને ૧૩

આસો મુઠ પીઠને યુવકારે, આરે મારા થયા નિરધાર
વલ્લભની કરને મા આરે.

શેતોને ૧૪

રાધિકાજીના ગદીના.

કાને અગ્ની કારતક કેમ બનશે, કે વનમાં મેરલી કૃષ્ણ વાશે.
મદીનો દાની કૃષ્ણ થાશે, કે જુમનાં બચા દો પ્રાણી ટેક. ૧

કે માગશરે મન માદરું ગળીયું, વીખિયા ભાવયકી ટળીયું;
કે જેમ લુંચ પાણીમાં મરયું કે જુમનાં ૨

કે પે.એ સોમ પડ્યા અગતે, વાલાજી શ નમીએ તમને;
કે દીવાસા દીધા છે અમને કે જુમનાં ૩

કે માદે મકર તણે મતે. કુચડીયાં ઘેરંતી ખાધ.
કે વાલાજી મારા મથુરાંની વાટે કે જુમનાં ૪

કે દાગજી દેરધરે દોળો, કે આઠાં ચરણાં ને ચોળો.
કે યુદ્ધી મારી કેશમાં રાજી કે જુમનાં ૫

કે અધતરે ચતુરા ચંત ધરતી, વાલાજીના ગુણ આતી ફરતી;
કે તારે મારે વહાસે કીની નરતી કે જુમનાં ૬

કે વહશાએ વાયા વાવલીયા, કે ઘેર પધારોને નાવલીયા;
કે દુધડે ધોઢ તારાં પાવલીયાં કે જુમનાં ૭

કે જેઠે જગજીવન આંબા, કે સકે લોક વધારણી લાંબા.
કે વલા મારા કશુંએ નકાંબા કે જુમનાં ૮

કે શાવજી સરયડીએ વરસે; કે નદીએ નીર વણાં તરસે.
કે કેમકડિ ટેકકલિઆ ંસે કે જુમનાં ૯

લાદરવો ભલીપેરે મારા, સમયર ઘેર નવોણુ વાજે.
તો નો મારા રહીય. ા દાને કે જુમનાં ૧૦

આસો રજની અન્ન-ગિ, કે સેવ વણુ કે મુતાગિ;
વાલા ધીના આશા દીવાગિ કે જુમનાં ૧૧

કે રાધા હારે સેનાની ચુરી. કે રમતાં દીસે છે રડિ;
સરવે મયાં છે બુડિ કે જુમનાં ૧૨

તુળશીના મહીના.

ધન ધન પાટણુ ગમ.

ધન તુળશી તાર કિતમ તાગ, સાંભળો શુણુવંતા

૧

અસાડે તુળશી રોપ રોપાશે;
દેવ દામોદરને તિંદ્રા નવ આવે
આવશે તુળશી દે.દોરે પાને.

સાંભળો ૨

દરખના શ્રી નાનાયક તુળશીને નામે
બાદરવે તુળશી લેહેરે જાય;

સાંભળો ૩

ઠઠે સેતવાવે શ્રી બદવાચ
આસોએ તુળશી આશા પ્રણાં;
દેવ દામોદરે ખોળામાં લીધાં

સાંભળો ૪

સાંભળો ૫

કારતકે તુળશી બાળ કુંવારી
ભગત નીરધારિને પરણ્યા મેરરિ.
માગશરે મદાવટડે ઠરીએ;

સાંભળો ૬

શિયાળે તુળશીનાં આણાં કરીયે
પોસ મસે પડ્યારે પોદાર;
મદા મહીને શુધ યુવ ન જુમે;

સાંભળો ૭

તુળશી પિના ત્રિભોવન કુલે
ધ્રુમજે દ્વાગ ખેલેરે જોવદા;

સાંભળો ૮

પગરે પાવટડે દરી લલાટ અંદ
અમતરે અંત બેલો હીડોળા;

સાંભળો ૧૦

હીચોળે હીચે શ્રી કપ્ત ઠાળા

સાંભળો ૧૧

વધ્યાખે વનસ્પતી મોટી:
ઓળેને ઓળે મે રમત માંડી

સાંભળો ૧૨

નરઠ માસે તુળશી કરમાયાં,
સેળસે જોખો પાણીમાં આપ્યાં,
તુળશીને કપારે લીંતા લીવગા.

સાંભળો ૧૩

દરી દરી કરતાં જાય એના હવડા સાંભળો ૧૪
 હું તમને પુરુરે મારી તુલસિરે મતાઃ
 કુળ તારી માતને કુળ તારે પીતા સાંભળો ૧૫
 ધરતી મારી માતને આજ મારે પીતા.
 દેવકી મારી સાચુ ને કુળ બરથાર સાંભળો ૧૬

ચોલાજીદાસના મહીના.

કારતકે કોડામજીરે, સિંગો પુનમ કરે ચંદ વાસા.
 રાધાજી કરે દરીની વીતીરે, ચરમે નખો ગોવીંદ વાસા ૧
 માગશરે મેલી ગયારે, પીક ગળા પરદેશ વાસા.
 બરજેબનમાં અગનીરે, અગળા બળે વેશ વાસા. ૨
 પોપ માસે પુરુષમણીરે, સાંભળ સહયર વાસા.
 મ'કુળ ચંદ્યા હરકારે, સોલસે ગોપીનો નાથ વાસા. ૩
 ગદા ગહિને મન માલરે, ચીતકુ વ્યાકુળ થાય વાસા,
 હમણાં લાગ્યાં ચી મગનારે, દીકા જનવચાય વાસા ૪
 કાગણ માસે ફરકીયારે, વાગે છે તાલ પ્રંગ વાસા,
 મધુરીશિ વગાડે વાસો વંરુગિરે, દોળિ ખેલે ગોવિંદ વાસા. ૫
 ચાંદતરે ચિતામણીરે ના આંગો નાવલદાર વાસા
 કે.ન લાવે પીકની વધામણીરે, આપુ એકવગ દાર વાસા ૬
 વહણ ખે વન વેડિયારે, વેડિને દાડમ દ્રાખ વાસા.
 કોયલડિ ઠંઠકા કરેરે, સરવે લાગે એને સાદ વાસા ૭
 જોડ મહીનાના રચુ તપેરે, જોવા ઉત્તમના તપ ૧૫.
 લંકામાં જવાળા પરજોરે, ઉભા રહો મધુનાથ વાસા ૮
 આસાડ ગડમ બને હિલટયોરે, ઘાગ વીજગિએના વેગ વાસા.
 બસી ફલરી બેની વાળ્યારે, વરુયા બારે મેન વાસા ૯
 આગળ વરસે સરગડિયેરે નદીએ નીરગળ નીર વાસા,
 બીજે તે રણી પદમણીરે બીજય દક્ષણી નીર વાસા ૧૦
 બાદરવો બસે ગાજીઓરે, શિતમ ચંદ્યો ચરીર વાસા
 જીંદીશી લીલામાં ધર આંગળે પેકડો લીલાય પરદેશ વાસા ૧૧

આશી માશે હીનાલરી. સુંદી સળે શણુમાર વાલા.
લેલા ૧૮ દીલડિ શોહામણીરે કડે અક્ષવળ હાર વાલા. ૧૨

મારે માસ પુરા થયારે આવેશે અદક મસ વાલા.
માય સીખેને સાંભળેરે, વિનવે થોભણુમસ વાલા. ૧૩

રજીછોડછની સાત વાર.

આદીતે આનંદ સ્વંયર કંકુરુ ગીરધર શું ધરનાથ વૃજમાં
રજીકુરુ સોમે પામ્યા સુખ શીરજી ફળીયારે શ્રી દંદછનો લાલ મુ-
જને મળીયારે આ મંગળે મને હેન દરીશુ લાગ્યુરે, આ રૂદ્ધ કમ
જનુ બાણ હાથે વાગ્યું આ બુધ બાલ્યો શુદ્ધ જોના જમ્મએ. આ
છાતી દરીએ શુજ વાલલા થઈએ, બ્રહ્મરપતી ગુર પરતાપ સુખેછે શ
શકુને આ રાખી ધણો આનંદ રાખા વધુનેરે શુકરના સરવ ખોલ શકુને
મન આ લેતા તમિ હાથ રમતી રમતા આ શનીશ્વ સંદેસો લ
રીતે રહ્યો આ જોગ બન્યોછે આજરમના આવે! આ સાત વાર
જે માય નરને નારીય, તેનો વધકુડ વાસજ થાય દેવ મોગરી.

રજીછોડછની તિય એ.

શખિ પડવે પુરણ જિમા ને કોઈ જાણે
રજી રજીછોડછનો ધરમ વેગે, વખાણેયે; ૧
શખિ તિલ્લે જોડાછે જોલ રહેછે આવેરે
રાખશે તે રહેશે તોલ, ઉપજે એવારે
સખી તિલ્લે તુળસિનાં વન પ્રમુને પ્યારારે
હાથમાં વાવે દરીના જન શોભે સારારે ૩
સખિ એથે આર્યા જાય સજ્જમી વાટેર
રૂદ્ધનાં રજીછોડરાય મળ્યા માટેરે ૪
સખિ પાંચમે પંખા પથ તડા તનમાં
સેન ક દરીના જન માત્ર મનમાં ૫
સખિ છડે તે છાપાં અંગ મળીનાં ધરીનાં
રાખે રૂદ્ધીયા સાથે રંગ હવે મન દરિયાં ૬
સાલમે સુંદર ક્યામ, મોહન મળીયાં ૭

હુનો આવીશ તમારે માથે ફેરા ફળિયા	૭
સખિ આઠમે સુંદર રૂપામ મોહન મળિયાં	
પુરવ દેશમાં કરી મેહેર પથમાં પેશ	૮
સખી તુમે નમ્યા નય આણી રામે	
શેવક સુતા સાંગી માંદી હરી રથ હાંકે	૯
સખી દશમે આઠ્યા ડોકર હરણ રચીયા	
તે ઠેકણે ડોકર, બહાલો મારો વચીઆ	૧૦
સખી એકાદશીના દન ગુમગિ ઘેરયા	
મથ રાતે આવ્યા મહારાજ હેરણ હેર્યા	૧૧
સખિ બારશે બાંધ્યાં છે માલ શેવકથી છના	
સોતુ તોસ લા વાલ પુંજમાં પામ્યા	૧૨
સખિ તેરશે ગુમગિ ઘેર પાછા ફરીયા	
મથરાતે આવ્યા મહારાજ કાળ સરીયાં	૧૩
સખિ ચૃદ્દશે ચરણ અન ગ્રેમે પીધા	
હરી કંઠ્ય થયા નંદલાલ સંદેશા ન કીધા	૧૪
સખિ પુનમે પુન થાય શોભા સારી	
દરશન કરવાને નય નરને નારી	૧૫
સખિ પદર તથો સાત વાર ને કાઢ્યા આશે	
તેને મળશે હારમાનો નાથ વધકુંઠ બશે	૧૬

પંદર તથીઓ.

સખિ પડને તે પંથે ચાલ્યા મહા વનના તે મારગ જલ્યા ;	
સાથે સીતાને લક્ષમણ બાળાં રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેલે	૧
સખિબીજે મઢીમાં બીજાને વળેયાં નદીયા તણાં નીર બાળે	
રામ મઢી જયા રહુ ગાળે, રઘુપતિ રામ રૂદેમાં રહેલે	૨
સખિ ત્રિજે તે વનની ઝાડીરે દશ રૂપ મંથાવ છે હાહાડીરે	
સારી શોભ સિતાજીની વાડી રઘુપતિ રામ રૂદેમાં રહેલેરે	૩
અખુ ચેઠે કેવડીઓ મેહેકરે, હાલ્યો પુલ્યોને મોખરો મહેકરે	
જોના લીલી લટાઓ લેહેરે રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેલેરે	૪

સખી પાંચમે પોપટ પાળ્યોરે પાંખલીલીને કાંકરો કાળેરે	
મુખે રામ લાલુતો બાળ્યો રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજોરે	૫
સખી છઠે છેતરવાને આળ્યોરે કુટો કપડી રાવણુ સાથે લાળ્યોરે	
મે મુખતો મરણુ બતાવ્યોરે રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજોરે	૬
સખી સાતમે શ્રી હરી સમર્થરે વાડી બેગિરેકાડ્યા છે બગરાંરે	
કુંખ સહીને કાપાડ્યા છે ડગરાં, રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજોરે	૭
સખી આઠમે ઝોના નીલાલવારે, ધનુષ્ય ધરીને અગલો માયો	
અગ મરતી વખતે પોકાયો રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજો	૮
સખી નોમે તે નાંખ્યો તીરે નંધ વાળ્યો મૃગ શરીર	
વારે ધાળ્યો લક્ષ્મણુ વીર રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજોરે	૯
સખી ધસમે કહે લક્ષ્મણુનેરે બેરી વી બોલાવેજે તમને	
આડી માણુ દીધીછે અગને રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજો	૧૦
સખી એકાદશી અપવાશી લપટ લેવાનો લાગ તપાશી	
રાવણુ સીતાને લઇ ગયો નાશી રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજો	૧૧
સખી બારશે હનુમાન બળીયો ઘેડી શમુકને પાર ઉતરીયો,	
નંધ ભેગમાયાને મળીયો રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજો	૧૨
સખી તેરશે ત્રણાળુ બાગે લાક હનુમાન કરી વાગે	
લહાય લાકા તે ગદમાં લાગે રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજો	૧૩
સખી ચઉદસે ચીત વીચાર ફોજ વાંદરાની રચી સારી	
શમે રાવણુને નાંખ્યો મરિ રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજો	૧૪
સખી પુન્ને પ્રભુજી આળ્યા થાળ બરિ મોતીડે વધાવ્યા	
માતા કલ્પશ્યાને મન બાળ્યા રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજો	૧૫
સખી પંદર તથો યમ પુરી એમાં એક યથી અધુરી	
આત્મારામની વાણી મધુરી રઘુપતી રામ રહેમાં રહેજો	૧૬

પંદર તથા.

પુનમે અમને પુરણ દરશન દેજોરે હોગાળા;
 દયા કરી મારી દેખનાં દુખેડાં જોજો મોક્ષલીલાળા
 પડત આવી પકડો મારી બંધ હોગાળા;

- ૨
 ૩
 ૪
 ૫
 ૬
 ૭
 ૮
 ૯
 ૧૦
 ૧૧
 ૧૨
 ૧૩
 ૧૪
 ૧૫
- હાંધ સને ગુરના સીતળ રાખો છાંય મોરલીવાળા
 બીજે મારી બાળક બુધી કાપો છોગાળા
 દયા કરી મારી દેહનાં દુખડાં બાજો મોરલીવાળા
 ત્રીજે હુતો તલબર થઇને બેઠી છોગાળા;
 ગોરી ભત્રીજીને મુજને લાગી મીઠી મોરલીવાળા
 ગોમે ચતુસ થ ગયાછો મુકા છોગાળા
 હાંધ લેક લગી મે લાજ સરવતી મુકી મોરલીવાળા
 પાંચમે પુરસ્કૃતી દેહેવાય છોગાળા
 મુજ દરી પીનાતો ધડીએ ના રહેવાય મોરલીવાળા
 છઠીના લખિઆ લેખ તે દેમ દગશે છોગાળા
 મુજ પ્રસિદ્ધતાનાં દારજ કરવાં પડશે મોરલીવાળા
 સાતમે હુ ગુણ તમારા ગાતી છોગાળા
 હાંધ મોરલીને શબ્દ હીકુંકુ ગાતી મોરલીવાળા
 આઠમે અતરિવા અંતરભગી છોગાળા;
 નવમ કુળમાં જ મ્મ જો અંતરભગી મોરલીવાળા
 દસમે કરવા નરપતનાં કમ છોગાળા
 મુજ મગજવાચાશી ગયા મથુનાં ગામ મોરલીવાળા
 દશમે દાવાદળ આવી દોર્યો છોગાળા
 હાંધ મામો કસ મારીને રણરથમ રોર્યો મોરલીવાળા
 એકાદશના પડદા—આવી જોલો છોગાળા
 દાંધ અંતરભગી અમ સગાયે જોલો મોરલીવાળા
 બારશે વંદસતન રરતો કિંધે છોગાળા
 મુજ અપુસ જીવને શુ મેલો પીલો મોરલીવાળા
 તેરશે દાંધ ચરણકમળ ત્રીત લાગ્યુ છોગાળા
 હાંધ જન્મે જન્મની ભક્તિ તમરી ગાયુ મોરલીવાળા
 ચત્તરશે દાંધ ચરણ કમળાં દરિા છોગાળા
 મુજ મગજવાચી ગયા મથુનાં વાસી મોરલીવાળા
 અભાસે દાંધ ધરણધર દેહેવાય છોગાળા;

કાંઈ નરસાઈ મેહેતા શુભ તમારા ગાય મોરલિખળા

૧૬

પંદર તથિઓ.

પડવાની પણ પ્રિત મટગટ જીવિરે મારા હરિ વીના એક વાત સર-
 વે સુની; ખીજો બાળાવેશ રડું જાણિ, આ ધરમાં કેમ રહેવાય વા
 જે તાણિ. ત્રીજો ત્રભોવનરાય રાજ પધરે હરિ આવેતો આપણે ઘેર
 હોત વધારો એથે અતુરા નાર અંચળ ચાલો પેલો વડોદરાનો વધઈ
 દુખડાં ટાળે પાંચમના પડત્ર હરિ શુ રાખ્યો મારે પ્રેમરસ પિત્રા કા
 ન હરિરસ આપ્યો છલીના લખિયા લેખ તે કેમ ટળશે મારિ પેલા
 પેલા ભવની પ્રિત અધવી મગસેરે સાતમના સતાપ દર્શિ અમને
 આ શુ રહીએ મહારાજ લાજ નહી તમને આઠમે ઓછા થાય હ-
 રિ હોય હેલિ, મારે સોળ ગોપીનો સાથ રમવા ધેલિ, નેમ નમેરા
 નાય નમેરા ના ચપ્પએ આ જોડુણિયુ મેલિ મથુરાં ના જપ્પએ દશમે
 દીન રાત દેહી મારિ દાએ, ઘેર નાવતિયો રિસાય તે ઘણુ સલે, એકા
 દશીનાં વૃત્તત મારે કરવાં, શ્રી જીમનાં જીનાં ધ્યાન મારે ધરવાંરે, દ્વાસી
 ને દહાડે દરશન દેજે. મારા સમગિયે. ભગવાન સતમુખ રહેજે.
 તેરસના તો તન અમરા દુટયા, આ હરિહરિ કરતાં હોઠ અમારા
 સુકાયા. અઢદશેનો અતુર નવ ચુવાલા, ઘેર રાધા સરખ નારશ રિ-
 સાયાઈ વુનમે તો પંદર તથો થઈ કહાવે. મને સેજલડીએ સુતાં
 નીંદ્રા ના આવે.

પંદર તથો.

હરિ દય મેલને રાધે મેરિ સંગ જોલને રધે
 અજોલા જોલને રાધે શુ મટગ જોલને રાધે;
 કહા મેરા ગાનને રાધે.

૨૬.

પડવે મોરિ સાહેલડી પેહજ વાડીએ જાય
 પેહજ લાવે દાડમ ગોરિ છેલેને પેહજ ખાય
 ખીજો મેરિ સાહેલડી બજોજ હોયે. અંદ
 દાડમ કરે દતડે ગોરી આ સો માંડયો દંદ
 ત્રિજો મોરિ સાહેલડી તરિયાજ વારાવાર.

હરિ ૬૬ ૧

હરિ ૬૬ ૨

આ શુ ભુવિ શુંદરિ ભુવિ કંકુને ઠાળળ આર હરિ હઠ ૩
 મોથે ચમકતી મેં કુણી જોગન આળે વેશઃ હરિ હઠ ૪
 ભરજોગનમાં એકલિ જોના પેઢી ગયા પદેસ, હરિ હઠ ૫
 પાંચમે મોરિ સાહેલડી પંચ પલંગ કંઠ દુર હરિ હઠ ૬
 ભર જોગનમાં એ નિમાર જોગન નવ ભરપુર હરિ હઠ ૭
 હઠે મોરિ સાહેલડી હરિજ વારેવાર હરિ હઠ ૮
 પદેશિ રાજ પદાંશે આપણુ બેશિયુ હારો હર હરિ હઠ ૯
 સાતમે મોરિ સાહેલડી સાનેજ કીધા રનેહઃ હરિ હઠ ૧૦
 ચોમાસાની રત ચીકણી ત્રિણા ઝરમર વરસે મેહ હરિ હઠ ૧૧
 આઠમે મોરિ સાહેલડી આડેજ જોના જોડ હરિ હઠ ૧૨
 પદેશિ રાજ પદાંશે આપણુ બેશિયુ મોડા મોડ હરિ હઠ ૧૩
 નેત્રે મોરિ સાહેલડી નવજાગ પહેર ચીરઃ હરિ હઠ ૧૪
 દીપક પદ મેડે ચક્ર મારે નરજો વધુટયાં નર હરિ હઠ ૧૫
 દશમે મેરિ સાહેલડી દશમ પુજ્યા નવ હરિ હઠ ૧૬
 પુજ્યા તે નર પામીયા મારા નવ જાના ભચાર હરિ હઠ ૧૭
 અગીયારમે મેરિ સાહેલડી મે કિંધી શીવરાતઃ હરિ હઠ ૧૮
 પંદરમે હઠી પારખાં કર મને કળ્યુ જોવાની ધણી ખાંતહ હ ૧૯
 બારમે મોરિ સાહેલડી બારજ ખાંધ્યા બંધ હરિ હઠ ૨૦
 કમનારા નર કશી ગયા જોના કર્દાએ ન છુટેખંધ હરિ હઠ ૨૧
 તેરમે મોરિ સાહેલડી વાટળ પાંધ્યો રગ હરિ હઠ ૨૨
 આસડના મુળી એક છે મન ડશામે કુળ્યુ બોરંગ હરિ હઠ ૨૩
 ચૌદમે મોરિ સાહેલડી પાસા ત્રિણા હથ હરિ હઠ ૨૪
 મે બપુયું ને પ શે પાપરા જોના પડીયા છે બારે વાટહ હઠ ૨૫
 પૂનમે મોરિ સાહેલડી પુજ્ય કરશે આશઃ હરિ હઠ ૨૬
 મે બપુયું ને હરિ આવસે હવે થન બેધામું નીતસ હરિ હઠ ૨૭

અંબકાળ સ્તુતિ

એક સમગ્રતા સાધીને શિવે અભિજ્યા પાળે પ્રત એ રાગ.
 પાડે પાંચ બુકનો તારોરે અંબે પાંચ પાર ઉતારોરે ટેક.

આ ખેડે હુ તો વચું કમાયો બચો આગળ મ
 મધ્ય દરિયા વચે તોફાન લાગ્યું શારે ઘસે દેવાલ જેડા ૧
 ખલાશીયાતો ખરખડ કરેછે મહા બુદ્ધમ મન માંય
 આગ્રહથી, વિગાથી રહ્યા છે ડાહ્યુ દરિયા માંય જે ૩
 ગદ્ય દાંયા વચે ડાહ્યુ માતાજી વહાણુને નથી વિશ્વામ
 એક નામનો આશરો તમારો કરો સેવનાં કામ જેડા ૨
 એક નામનો આશરો તમારો કરો સેવનાં કામ જેડા ૩
 બિચુ જોતો તો આમ માગજી ત્રીચુ જોતો તો તીર;
 બાળા શક્તિ મારિ અરજ સાંમળજે સાળાં નમો શરિર જેડા ૪
 કુવાવરાની લેહેરો લાગીને મોખતણી શી વાન;
 અપશકનનો આ વેળા આવીછે ધાઓ ધાઆ અ.ખેમાન જેડા ૫
 હાથેથી હવે નેજા છુટયા શદ પશુ ડાહ્યુ તોડ
 અન સમાની આ વેળા સદ હવે મોટે બાલેછે મોટ જેડા ૬
 ડુંગરિએ તો દર લગાડેલા પુરણ કાઢેલાં પાપ
 એક પોરોથી સ્તુતી કરજુ આનોન આપો આ જેડા ૭
 અડધુ વહાય મેં અરણ્ય પ્રાણ મહિ જીવો આમ,
 આ અવસર આરા સુરિ આવો નથી ખાવો મારે લામ જેડા ૮
 ભગત જનેતા સ્તુતી સુખી થયાં વાચ હિપર અરણ્ય;
 આજ હિપર જઈ ત્રીશુભ કાઢાયું તાર્યુ તે જળ ગોબર જેડા ૯
 વેહેપારિઓતે અચરજ આપ્યો આબુ ગનમાં બદાન,
 કરજેડી રેવા ભગત બળેછે અરખી દીધો બધો માતરે જેડા ૧૦

દાણુ લીલા

અધ્યા કાનજી તું કપારનો ઘેલો થયો જો, તું તો શેતુ માને છે ત
 જાણે મહીચી મદુષી પુરવેજો ગોરગીની આજે લાગુજો, ઘેહેડું
 બોલે મો.જાણીયાલો ૧ અધ્યા નવ અરણ્ય કોમ આપડીજો, કોમ મ
 જશે માયા કેડી નારજો; મારગ મુકીને રેહજો વેળાજો માયા કાં
 સને થાજો બણ, ઘેહેડું ૨ તારો કામકામથી નરજુ કર, માયા સ
 જે છે સઘળો સાથ; અહી દહાડી તે દાય ચોરી જતી, ઘણે દહાડે

આવી હાથ ઝોળી જન તુ આવીદની ૩ અહ્યા હાથની તે હોંશ
 રમે રાખતોએ હાથે ચારી જાણે છે ગાયને પાત્રા મુકીને રહે
 વેગજા, મારી વજમાં થાયે જાણુ ધહેલુ ૦ ૪ અહી વજમાં વશી
 ને વેર વાગથુ રમે રાખતી હમવામાં હામ; નંદજના નામ પ્રતાપથી
 હુતો હેદુ તારા કંસનો હામ ઝોળી ૦ ૫ અહ્યા કંસે કરથુ તે વીસ-
 ર, માંડ હજયા પેતાના તાંહ નાથીને છુટે લાડકા અહી ઉગારયો
 છે વજમાંય. ધેહેલુ ૦ ૬ વળી વજમાં વશીને વેર વાગથુ, તુ તો
 જો જો અમારાં હામ અવનીનો બાર ઉતારયો ધરથુ નંદકુવર વેર
 નામજો. ઝોળી ૦ ૭ અહ્યા સાચુ કહેતાં દુઃખ લાગશે પેટ માટે
 ચારો હો ગાય તુ, આવડો મોટો એમાં થયો તુને કોમ્પએ ન આપી
 ધેહેલુ ૦ ૮ અહી આવીરની કન્યા અમે શુ કર અમે સંતપ બહા-
 ચાર; રમે પડપડાયો પાડતી તુ તો ધાગળીની ઝોડનાર ઝો ૯
 અહ્યા લાય ટકાતી મારી ધાગળી હીરા સડીત મારો છે હાર; આ-
 હી પટાળી મારી પેરેજીનું તુ તો હામળીનો ઝોડનાર ધેહેલુ ૦ ૧૦
 જોતો બહાએ તાણો તોણે એનો શંકર સરખો વણુનાર તેરે ઝોડ-
 બુ મારે કાંબળી તેનો શેષ ન પામે પાર ઝો ૧૧ અહ્યા શેષના
 સરખુ તન તાહરે અમે અપકવરણી નાર, અહ્યા કાચા કવકને વેર
 વરથુ તુને પથુ તણો પીડાર ધે ૦ ૧૨ તું શાને નીમરી મહી વેચ-
 વા અહી મેશી રહેજ ધરમાંય; દોષત ધણી છે તારા બાપને શાને
 આવી આપ ઝો ૦ ૧૩ આવે સદા વાટ માહી વેચતાં જમ પુહો
 જસોરા માય; બાંધી મુઠી સ્વા લાખની ઉઝારીએ તો પત જાય ધે ૦
 ૧૪ અહી ધણી ધણ છે મહી અખાવ મીડી મેગવણીના સ્વાદ શીકુ
 પડશે પાણુ આપથુ તું શાને કરે વીવાદ ઝો ૦ ૧૫ અહ્યા ગોરસ
 કેર કોણુ ગળુજને તુનો ધણી હીમે છે રીસાળ હશીને તાળી લે હાથ
 માં, તુ પ્રીત ધરીને રસ આલ ઝો ૦ ૧૭ અહ્યા માગ્યાં મુગતાશગ
 પામીએ, હડ કરે કાંમ નહી તને લાડકા, મન આણુત કાંમ વિવેક
 ધે ૦ ૧૮ અહી વીવેક ધણો છે મન માહરે, જવા નહી દેડ નીરધાર;
 આપ્યા પિતા કેમ છુંડસો તારા મનથુ તુ ચ્યુવાર ઝો ૧૯ તારા મ-

નના વીચાર મેં જાણીય હકશાને કનકો હાથ; મનમાં મન મળા
 ગયું, જોય સાકર ભેળી દુધ માય થેં ૨૦ સાકર સહજા બોલ પ્રી
 તનો બાંધ્યો તુજ પાસ છું આપુ તમેને કોલ થેં ૨૧ ભેદ બાગી
 ને રસ વાંધીયો, ગોવાળીબી, લાગી પાવ ન'દજના કુંવર કૃપાળને,
 દલદલ અંજે તે ન માય થેં ૨૨ જો કોઈ ગાય શીખેને સાંભળજો
 તે ફરી ન આવેં ગરબ વાસ; દાણુલિલા દીનાનાથની, ગુણુ ગાય ૨-
 તનીયો દાસ થેં ૨૩

કુળેડાવાળી બીના વિલાપ વીશે ગરબી

[અન્નભેલી અંખે માત જોવાને જઈએ એ રાગ:)

જાણ્યો બળ્યો આ અવતાર દુખ મુજને આશુ;

મારો સ્વામી છે નાનુ બાગ નીત્ય દેખી દાણુ

૨૪.

નવ વરસનો નાન છે મરે હુ છુ જોખન વેશરે

સોળ વરસની ઉમર મારી તેથી થાય કલશ

દુ:ખ ૧

પાપી પીતાને શુ હવે જાય કાંઈ ન રાખ્યું બાંનરે

કુલીન ધરનો વર જોઈ મને કીધું કન્યા દાન

દુ:ખ ૨

બામણમાં ઝેરથી મુજને મારી હોત તો સાકરે

આ અવસર નહીં બળતે આયું કુણુ કલેજુ માર

દુ:ખ ૩

બાગક અણુસમશુ પતિ મારો દેખી દીવ બહુ વાંઝે

દુખ રહેતું દેહેતાં આજે મન માર બહુ લાજે

દુ:ખ ૪

પોહાર દીવસ ચડે પોહોદીને દાણુ પાણી ન કરતો;

રેતો રેતો મા પામે જઈ પેઠ પોતાનું ભરતો

દુ:ખ ૫

ખાતો ખાતો પેશાવ કરતો મા તેની કળકળતીરે;

બાન શરીરનું લેશ નહીં તેને તેથી હુ નીત્ય બળતી

દુ:ખ ૬

આ કરતાં પીડે હોત મદિ તો માનવ મનથી સાકરે

દેખીને દાઝે છે આજે કુણુ કલેજું માર

દુ:ખ ૭

અણુનામાં પુરો મુજને કામ ધણુ દુખ દેહેરે;

નર દશ કરવાથી મુજને જીક ધણીરમન રેડેછે:
 સમજણો કદી દોય પીક તે લોકમાં નવ નાંદાંયરે
 પર પુરવનો ગન્ધ રહેતો મારી કનેતી યાય
 શોખિલા નર જોઈને માર મન ધણુ અઘણાય;
 કામદેવના તારે ઠરી માર શરીર નાય સુકાય.
 મેશ્વરશી કહેછે મુખ્યથી કામ કનેકું ન જોશોરે
 દુખ પુત્રનું દેખિ આવે, પોક રોશોરે

દુ:ખ ૯

દુ:ખ ૧૦

દુ:ખ ૧૧

ગરબી

મુખ્ય ચતુદસમણ પરનારીની પ્રિત કામના કીછએ
 જોને પ્રિત ઠરી પરનાર તણી તેને હેડે રાખણુ રાય ધણી

મુખ્ય ૦ ૧

એણે કુળની લગ્ન કાંઈ નારે ગણી,
 તમે પેરલા મજશો દુલીને તાર સરવશ લેશે ધુતીને

મુખ્ય ૦ ૨

પછી રહેશે અગમજુતીને
 તમે બેઠા મુઝે મરડીને કામણુ ખાશે કરડીને;

મુખ્ય ૦ ૩

નહી મુઝે માસ આંતરડીને
 તને પ્રેમના પ્યાલા પાછને તાર સરવે લેશે વાઈને:

મુખ્ય ૦ ૪

તને કરશે ખોણુ ખાઈને
 પ્રિતમના રવામી છો પ્યાલ તમને જોખીઓ કરે કાલાતણા

મુખ્ય ૦ ૫

ગરબી.

મારી બાકજ છે મનમાન, સમ હુ ખાઈશરે;

મારી નણકવને નહી ગમે તો ગલીયર જામશરે

બાકજ બુધ વિના મેં માગા ટોડલીએ બરાવ રે

ધેલી થમ ધર કામજ લામુ વગતી વિગત ન આવી સમ ૧

શુ સગરી આઠાસેઆવી ગગને ધોર લાઈ આલી

વંદાવનમાં ગઈ ચરાવતાં સમ ૨

અમે વહુતાર નાનાં માટે બોક્તાં મુખ જીજરે,

મોહનનુ મુખ મીહુ કરારી માગા માગી લીજે સમ ૩

૬૨ ૬૨ પુજી જન્મેને બોલ્યું ન પડે બાહાર
રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રશ્મીએ સહનિ લે સંભાળ
ગરબી.

દારે નણદત્ત બોલી વાત સમ શાખાઓરે
બ્યારે આવશે મારો ભરાત સાંચા ચાશોરે
કહેવાઈ મારા ભાખને એને કાનુડો બહુ વહાલોરે :
બોલ્યાને કાજે રૂડા દીસોછો ગાળ અમારી બલો સમ ૧
કેડાનુ કરણ કુલ તે ક્યાંય આવી વીસારી
તે મે કહાનને કાને દીડું સાખ્ય છે પર્થવર મારી સમ ૨
હરિને નીત્યે પ્રિતે નિરખ્યાવિના વહુને અન્ત ન બાવે
સામળીયો સાખેલો થઈને વહુજી માટે જોવે સમ ૩
વહુને અતી ધણો બહાલો છે સામળીયો શામ વચણ
રામ કૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રશ્મીએ મથુગનો ભગવાન સમ ૪

ગરબી.

મારા ગન ગંગતાતમહારાજ મારે ધેર આવો
હુ તો તમસુ તમારે કાજ હશીને બોલાવો
વાલખ ન કરશે વીઠલા આવો અમ ધેર આજ
પેર પેરનાં પકવાન પડાવુ ત્રિકમ તારે કાજ માર ૦ ૧
મતમાં હતું જે માણુ મુખથી દેમ કહેવાય
આવી શકોતો આવજો માર જોતામાં જોડનમય મારા ૦ ૨
આ જોતે આંગણીએ દિલા રંગીલા રણુકોડ
સંધિના સ્વામી પ્રભુ અતરમગી પુરો મારા ગનગાના કોડ મારા ૦ ૩

ગરબી.

જોતો પેકડો તે પરધેર જાય રખિ શુ દરીએ
અમથી જોક્ષડાં ન રહેવાય વીજળે મરીએ રેક.
રૂપ જોતો રશ્મીએ રૂડો પગલું કરેછે પ્રિત
આજ તેડયો આંગણીએ આવે જોતો તે જોતી રીત સખિ
બોલાવ્યો બાલે નહીં કેને કેલીએ પેર

શેરડીએ સામે મળેરે બહારો નીચાં તે હાજ નેણ સખિ ૨
 છળમેદમાં હતો રમે અમને વાપડે વાપ
 રાધેના રવામી પ્રભુ અતરભમી વાહલા અર્થ પડે ઝોળખાય સ ૩

ગરબી

ભવ જુહા કહાન ભઓજ ભણ્યા
 એવા ખુતારના હાગ પચે માણ્યા ૨૬
 વાટ જોવાના રજની વીતી આવ્યા ઉગમતે સુર
 કામજગાળા દાહાનજ વાઘે અમને વીસાર્યાં છે દુર ભવ ૧
 પરનારી શુ પ્રિતડી કિધી હામે હામ
 અહી આતને શુ કરેરે જોનો ઘેર ઘેર હોય વીશરામ ભવ ૩
 કોઈ મંદીરમાં દાહાનાજ કીધી લીલા લેહેર
 રાધેના રવામી પ્રભુ અતરભમી મેતે ભણી ભણી તમારી પેર
 ભવોજ ભણ્યા ૩

ગરબી

મને મુખ્ય જોવા ૧ દોઢ સમયર આત્રોને
 લીધાજીને ભાગુ પાવ હરિવર આત્રોને ૨૬
 દંડે દંડે હીવા કર પુણુ શંકર દેવ
 સામળાયો વર પામવા હુતો કર શબુની શૈવ સધ ૧
 ગોકુળની જોવાળીરે હીંડે મલપતી આત્ર
 એના ઉપર મોદનમોહી રહો એતુ મુખડુ છે લાલ ગુલાલ સ ૨
 રાંસુ મારી જશોમતીરે સસરો શ્રી નંદલાલ
 કથ કોડીલા કાહાનજ માર સાસર ગોકુળ ગામ સધ ૩
 દાગ દિને કાંડે નાના નીરમર નીર
 વસ્ત્ર વીહલો હરી ગયો હુતો સેણે હાંકુ શરીર સધ ૪
 ગાય શીખેને સાંજે ગણી રાધાજીનો રાસ
 નરનારી વધકુંડ પામશેરે ગાય નરસધયે દાસ સધ ૫

ગરબી

તારી મોરલીએ માહારાજ મન હરી લીધારે

મારી ગઈ છે શુદ્ધને સાન દામણ કીધાં ૨૬.
 સાંભળતામાં શુદ્ધશુદ્ધ ભૂતી ને તન મન વ્યાકુળ થાય
 પુરપતી પરવાર સકો. મને મંદીર ખાન ધાય ૧
 અંતરમાં વાકુળ થાયરે વીસરી ભોજન પાન ?
 અવળાં આભુષણ પેહેરીયાં મેંગે નેપુર ધાત્યાં કાન ૨
 એથે તે કાળજી સાંરીયાં નયણે સીદુર દખ
 એક એકથી ઉગારી નીસરી આવી તે દેખાદેખ ૩
 સનમુખ આવી ઉભા રહ્યા નયણે નીરખ્યા નાય
 લક્ષમણના સ્વામી સંગે રમતાં મેનો હરખે જોડ્યા હાય ૪

ગરબી

ત્યારે જોડ્યા હળધર વીર અહી શીદ આવી ૨૬
 તને કોને દીધો સાદ બુદ્ધિ ગમાવીરે
 એની વેળા અરંધી રાને કોને શુ છે કાળ
 ધીરવજ થઈ ને નીસરયાં તમે જોઇ ને કુળની લાજ, અહી ૧
 દો. તણી મરનદા લોપીને ન ગણો સક સંસાર
 પગ જોય પ્રતિજ્ઞા તણુરે તુને તણુરે ભરથાર અહી ૨
 હુ ગાણુહુ વન જવાને આવ્યા સક નીમ્બાર
 ખનશીરે બટની કુમુમ કરીયર બમરો કરેરે ગુજાર અહી ૩
 વન જોયુંને ઘેઠ પધારો સ્વામી તમારી આશ
 લક્ષમણના સ્વામીનાં વચન સુણીને જોખી થયારે નિમ્બાર અહી ૪

ગરબી.

ત્યારે જોડ્યાં જોખીજન હવે કયાંકાં ન. ઇ. એરે
 તમે સારો અમારી આશ એમ ન કર એરે
 માતા પીતાનુ કયુ ન માન્યુ ન ગણ્યો ઘેર ભરથાર
 તમે નિના અમને કાંઈ નવ ગમે સુનોઝાગે સંકે સંસાર હવે ૧
 રમણુ ટરોને મારી સાથે રુકુ વદાવન
 જો કહેશો તો નિશ્ચયેરે ગડશે તમ આમળ અમાર તન હવે ૨
 આસ ભરયાં અમે આપીયારે રમવાને તમે સાથ

તેડીને તરછાડીયારે તેલો ન ઘટે તમને નાથ
 અંતર પ્રીત જોઈ અમલોલાને હસીને બીડી બાથ
 લક્ષ્મણના સ્વામીએ રાસ રમાડ્યો સરહ પુનમની સત હવે ૪
 ગરબી.

ધી વાદનન મોઝર મસ મહી માલેલેરે
 સક કનક મણીના થોમ હમકે ચાલેરે
 ધુવરી અમકે ને નેપર હમકે ઝાંઝરનો ઝમકાર
 કંઠે પરસ્પર વાવડીરે થેઇ થેઇ કરે મલ નાર રાશ ૧
 આઘીગન હિપર હ્યો ચુપન આનંદ ઝોઝવ થાય
 સારજવા શુ રમઝેર રમતાં કિલ્લટ અંગ ન ગાય રાશ ૨
 વીડલને વશ કરવાને કાળે દબરે કરતી આગ
 નેણ કટાસ નેણ જોતી ગોપી લેતી પરસ્પર તાગ રાશ ૩
 મુખ ન રહી શરીરની ને રજની કીધી ખટ માસ
 લક્ષ્મણના સ્વામીની સગે રમતાં
 ગોપી ફરતી હાથ વિલાસ રાસ મહી માલેરે રાશ ૪

ગરબી

સમી સ ધ્યાએ અમે સાંચર્યારે જુમનાની તીરે હ
 દરમમ દરશન દીજીએ બાના સ્વાગ શરીર હાં ૧
 ગોવાળીયાની વૃજમાં હરી રમતા દીદા હાં
 ગને ગઈને ધમસધ પડી ચાતી કાગો મીડ હા ૨
 સક શખી ટોમે મારી ગત મત ઝાલ હા
 શ્રીવલ્લભ પ્રભુ પાતળા મગસર મજાં હા ૩

ગરબી

સમી સ ધ્યાએ પાણી સાંચર્યા જુમના જગ
 વાટે મળ્યા વણાગીયા મારાં દુખડાં હ હા હરભવવાવારા
 ગેં પુછુ મન ભાવતું હખીલા વાર હા
 સાચ છોએ અમે સુધરી અંશેશીય વમાર હા ૨

કોઈ દિન ઘેર આવો નહીં જાતોને વળતા
શ્રી વલ્લભ પ્રભુ પાતળા માગસર મળતાં

હા

હા ૩

ગરબી

ઉમણા તે રહેજે કહાજી જીમનાને આરો
જળ ભરવા અમે આવશું વારેને વારે
ચોંશ ઘેન ચરાવજી અમે નીચ ભરીશું
આંખ પાખતા નેજીમા અમે પુણ્ય કરીશું
હરી મુખને વાડાલા ધણારે હુ હરીને વહાલી
શ્રી વલ્લભ પ્રભુ પાતળા ઘેર આવો ચાલી

ગરબી

મરકલણ કરે માનની કાઈ વાગક ખાશે
સાધાજી તે ચમકે ચાલીયાં ધણો રંગ નાયે
સામગ્રી સરવે નેંધ કરી થઈ લાઘવ જેઠી
શક પાક સુંદર કરીને ચાળ આગળ મેલી
જમવાની શા જીવતી બની શીર વેણી છુટી
ધાધને આબ્યા કાનજીરે હંતો જમતા હી
લાંબણાની ચાલનો લાંબણો લટકો
શ્રી વલ્લભ પ્રભુ પાતળા માગ ચીનમા અટકો

હા ૩

હા

હા ૪

ગરબી

હારે આવો ગઢોરમા જઈ વસીએ
' મને લોકે લગાડી રંગરશીએ
' પ્રભાતે પોંડાર નેખા વાન્ડે
' અમ દરશન કરવા જઈએ
' લટકાડી પાંચ કેમરીયા વાંધા
' કંતે કુડળ સોઈએ
' પીળા પીતાગર જરૂરથી જમા
' મોતીની નાળા સોઈએ
' ચંદ્રબન અગ્નીઆગ્ની આપ્યો
' સુંદર મુખકુ સોઈએ

આલો ગઢોરમા ૧

આલો ગઢોરમા ૨

આલો ગઢોરમા ૩

આલો ગઢોરમા ૪

આલો ગઢોરમા ૫

- ' હમળુમ હમળુમ નેપુર વાળે
 ' મન મોહું મોસ્વીએરે
 ' મીરાબાઇ કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર
 ' અંગો અંગ જપ ગળીએરે

આલો ડાકોરમા ૬

આલો ડાકોરમા ૭

ગરબી

- ' લટકાળો ગરીવરધારી
 ' મને મારી નેન કટારીરે લટકાળો ગીરધારી
 ' આજ મળ્યા વાલો જુમનાની તીરે
 ' એની રૂપરસીક છબી ન્યારીરે
 ' સામળીએ કહું સાનમારે
 ' મારા પ્રાણ થકી ધણી પ્યાદીરે
 ' હદીબટના હરી કરકુંરે કામણ
 ' મારી સુદખુદ સરવે વીસારીરે

૨૬.

લટકાળો ૨

લટકાળો ૩

લટકાળો ૪

ગરબી

- ' મારા સગ દાલે મળજે
 ' પેલુ વચન બોલ્યા તે હરી પાળજેરે
 ' રસ્તે આગ ન કરીએરે વાહાણા;
 ' મારી સાચી વાત સામળજેરે

મારા ૧

મારા ૩

- ' પેલા લોકો ડરાબ્યા નવ ડરજેરે
 ' હરીબટના હરી છો હજું કાસા
 ' તે માટે પાછા વળજેરે

મારા ૪

ગરબી.

- ' આલો આલો ચતુર કાંધ લાવજે
 ' તમે આવી અમને શુ બાળજેરે
 ' વળગ્યા જુમી ન દરો વહાણા
 ' તમે આવી અમને શુ બાળજેરે
 ' રેખ હરીજન થાઓ સમજણા

આલો ૧

આલો ૧

- ' અમે લાજીએ ને તમે ગાજીરે ચાલો ૩
 ' હરી ભટતા હરીને હરીએ ટુકારા
 ' માટે હેત ધણેના અમને દાજીરે ચાલો ૪
 ગરબી
 ' જુમનાતી તીરે વાહામે હારે જીવજીને જોવા ચાલોરે જુ ૧
 ' જીવનાતી નીરે તીરે વાલો ધે ૧ ચરાંધે
 ' મોરલી બળવે ન દલાલો જુમનાતી ૨
 ' ધણે દહાડે ધેર આળા નહીરે જવા દેઉ
 ' માટે મનખા દેહનો લાવોરે જુમનાતી ૩
 ' હરીભટના હરી હો રંગરસીયા
 ' માટે ધેરીને ધરમા ધાલોને જુમનાતી ૪

ગરબી

- કહેવા દેને કાદાન તારી કહેવા દેને કાદાન
 વાહાણાનુ વદવાઢ લડેછે રવી ઉગમને બાણુ તારી ૧
 બીજાવો તે બીજી નારી ખર લોડોડુને આરસખાણુ તારી ૨
 વંદાવનની કુજ ગણીમાં હલકુ પીરણીવાનું પાન તારી ૩
 બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર વળા અમારા વાન તારી ૪

ગરબી

- કાદાન માગ્યો દો જસોદાજી કાદાન માગ્યો દો દેક.
 આજની રૂજની રંગભેર રમતાં પરબાને પાછો લ્યો જ, ૧
 કલ્સા કાળી એણુવટ બીજા હાર હાંધ્યાનો લા જ, ૨
 હરતીને ઘોડા માત્ર ખાનના વેલુલ સમુતી લો જ ૩
 મીરા બાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ધણુકમળ ચીત લો જ ૪

ગરબી

- લીધુરે મટકે માફ મન લીધુરે લટકે દેક.
 વંદાવે વનમા વેણુ વગાડે વાંસતણે કટકે ગા ૧
 ગજા ભંગ કર્યા ગીરધરી અથને માર્યા છે ઝટકે મા ૨
 ખટ પીતળર હરીએ પેડુર્યા મોહી હતો પીળુડે પટકે મા ૩

મીરા બાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ચરણ કમળ ચીત અટકે ૪
ગરબી

મહી ઢળશે મર મોહનલાલ મહી ઢળશે માર ૨૬
લાખ બે લાખનું માટ તંદરો શોભીતું સાર મો, ૧
તમે વનગાળી ન કરો આળી અમે વહુવાર મો, ૨
કુલ પડે તેની ચોરસ ગુણે લોક બોલે ત્યાં મો, ૩
મીરા બાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ચરણ કમળ વાર. મો. ૪

ગરબી

સામળીયા લાલ સામુડી સંતાપે કહે કમ કીજાએ;
કપા જઈએ દરી ઘરમા ગેશી રહીએ તો રાડ ખીજશે ૨૬.
મારી સાચુ સખણી છે જોવી નબુદલને નાતરે દેહ પેહેલી
તે તો વાત નથી કેહેવા જેવી શામળીયા ૨
મારો સસરો સાધુ જન ધણો મને આહરો છે તેનાજ તણો
મારે જોઈ અપડો પુહી વનો શામળીયા ૨
જાણે સુઝી વચે સોખારી હુતો અનાથ ની છુ તમારી
પદ ગારી વર્ધાવ વીસારી શામળીયા ૩

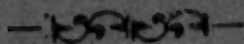
ગરબી

ઓ જસોદાજ આવડો લાડકપણે લાલ ન કીજાએ
માલો ત્યાં સુગી સુના પ્રેમ ચરીત દેખાડી દીજાએ ૨૬.
કાલે કાલક કીધું મહીરમા એણે માખણપેડો લીધો કરમા
એણે માકડા બાલા ધરમા ઓ જસોદાજ ૨
વાલો સંતાડ્યા શોધી કાઢે હોય ઉચા પણ હેલ પાડે
એતો ખાખ ખવરાવેને વનસાડે ઓ જસોદાજ ૩
ધાલો સુના ખાળકતા અગ મોડે મારા બાંધ્યા વાઢર કોડી મેલ
દધી ગોસ દુર થકી ફાડે ઓ જસોદાજ ૪
હયા પ્રીતમના સ્વામીના રશીયા દધી ગોરસપર આવે રશીયા,
ધન્ય બાળ્ય અમારૂં વીજમારશીયા ઓ જસોદાજ ૫

ધી જલ્દી પ્રિન્ટિંગ વર્કસ

આ છાપખાનામાં સર્વ જાતનું છાપવાનું-દર્શાવું તેમજ
જોગવકસં તેમજ ગીતોનાં ખીન્ન પત્રચુરણ કામો ધણી
યા તેમજ તાકીદે કરી આપવામાં આવે છે.

પ્રેક્ષાં વાંચવાની દ્રઘકુટ કામ આપનારને રહેતી નથી તેથી તે
જો સાહેબોને ઉભવરો રહેતો નથી.

કામ નિયમીતરીતે વખતસર આપવાથી કામ આપનાર સા
બોને ફાઇનલ રીતે નાખુશ થવાનું કારણ મળતું નથી.

આવ દોષાયત-એકવાર કામ પાડી ખાતી કરવાની ફરમા

ધાલો મુ
દ્ધી ગો-સ દુનાં અદર્યોને કરવામાં બોને છે.
દયા પ્રીતમના રવા...
ધન્ય ભાગ્ય અમારૂં વીજ

